

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1280
Dok.: LOJ42582

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 870 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 870 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del - bilag 420.”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, kommenteres forældreansvarsloven med udgangspunkt i en konkret sag. Der gives udtryk for, at forældreansvarsloven i højere grad tilgodeser forældrenes behov frem for barnets tarv, og at loven ikke i tilstrækkeligt omfang beskytter små børn mod samvær med en forælder, der har udsat barnet for vold eller anden krænkende adfærd.

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at det følger af forældreansvarslovens § 19, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos, og at det er begge forældres ansvar, at dette samvær etableres. Hvis der er uenighed om omfanget og udøvelsen af samvær, kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse herom og fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed, jf. forældreansvarslovens § 21, stk. 1.

Et grundlæggende princip i loven er, at alle afgørelser skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet. Selvom det er lovens udgangspunkt, at barnet har ret til samvær med den forælder, det ikke bor sammen med, er der således tilfælde, hvor det må antages, at det er bedst for barnet, at der ikke er samvær. Det er derfor efter loven muligt at afslå at fastsætte samvær eller ophæve et aftalt eller fastsat samvær, jf. § 21, stk. 4.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til forældreansvarsloven (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, s. 4407 ff.), at en påstand om, at samværsforælderen har udøvet vold over for barnet, eller at barnet udsættes for andre grænseoverskridende handlinger under samværet, altid bør føre til, at statsforvaltningen iværksætter nærmere undersøgelser af sagen, jf. også Familiestyrelsens vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær.

Samværet vil som udgangspunkt blive suspenderet, mens sagen behandles, hvis påstanden om, at samværsforælderen har udøvet vold over for barnet, eller at barnet udsættes for andre grænseoverskridende handlinger under samværet, er tilstrækkeligt underbygget. Ved denne vurdering kan

der bl.a. lægges vægt på, om forholdet er anmeldt til politiet, om der er sket underretning til kommunen, om der foreligger en skadestuerapport, en udtalelse fra en læge eller andre, der har undersøgt barnet.

Justitsministeriet skal i den forbindelse særligt bemærke, at det forhold, at en straffesag er sluttet f.eks. på bevisets stilling, ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt til, at der uden yderligere undersøgelser kan fastsættes samvær som tidligere. Dette skyldes især, at der i straffesager stilles større krav til beviset end i civile sager, herunder sager om samvær. Der kan således være forhold omkring barnet, der nødvendiggør yderligere undersøgelser, før der kan træffes endelig afgørelse om samværet.

Tilvejebringelsen af et forsvarligt oplysningsgrundlag i samværssager tager udgangspunkt i inddragelse af barnet og belysning af barnets perspektiv, jf. forældreansvarslovens § 34. Barnets perspektiv kan belyses på flere måder. Det kan ske ved en samtale med barnet, en børnesagkyndig undersøgelse eller på anden måde. Et lille barns perspektiv kan f.eks. belyses gennem forældrenes egne oplysninger om barnet, ved inddragelse af børnesagkyndige i sagsbehandlingen og gennem udtalelser fra eksempelvis de sociale myndigheder, barnets læge, daginstitution eller andre professionelle, der har et godt kendskab til barnet.

Samværet vil efter en konkret undersøgelse af sagen blive afslået eller ophævet, hvis der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at samværsforælderen har udøvet vold over for barnet, eller barnet har været udsat for grænseoverskridende handlinger under samværet.

Selv om der på baggrund af det foreliggende materiale ikke er grundlag for at konkludere, at barnet har været udsat for grænseoverskridende handlinger eller vold, kan oplysningerne i sagen af andre grunde give anledning til ophævelse eller begrænsning af samværet, f.eks. fordi samværet vil være traumatisk for barnet, jf. Familiestyrelsens vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær.